

Arrest

nr. 253 396 van 23 april 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 16 november 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 oktober 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 februari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 maart 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat C. DESENFANS, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster dient op 4 juli 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Zij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 16 september 2020.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 14 oktober 2020 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de El Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en bent op 2/12/1978 geboren in Quazeltepeque in het departement La Libertad. U was nooit politiek actief en kende geen problemen

met uw autoriteiten. In 1999 huwde u met M.M.E.U.(...). Samen hebben jullie twee kinderen. Uw zoon, E.J.(...), is 20 jaar en studeert voor computer ingenieur aan de universiteit. Uw dochter, K.G.(...), is 14 jaar en loopt school aan een middelbare school in Santa Tecla. In 2014 gingen u en uw partner uit elkaar. Sindsdien wonen uw kinderen overwegend bij hun vader in Santa Tecla.

In hetzelfde jaar had uw ex-man een probleem met bendeleden van de MS (Mara Salvastrusha) toen hij op bezoek kwam in Lourdes (La Libertad), waar u toen woonde. De bendeleden wilden weten waar hij woonde en waarom hij in Lourdes was. Hij werd geslagen en meegenomen naar een woning. Toen ze hem de volgende dag lieten gaan, waarschuwden ze hem dat hij er niet meer welkom was. In juni 2014 huurde u een pand in Avenida Norte in Santa Tecla, waar u een kleine eetzaak 'El Nino Jesus' opende waar u gebakjes verkocht. U had een werkneemster in dienst en woonde in de buurt van uw zaak. Rond september 2014 kwamen bendeleden van de MS langs in uw zaak. Om uw zaak te kunnen ophouden, moest u hen wekelijks 25 dollar renta (afpersingsgeld) betalen. Rond december 2014 verhoogden de bendeleden de renta tot 50 dollar per week omdat ze merkten dat uw zaak goed draaide. Toen u hen liet weten dat u niet voldoende inkomsten had om de renta te betalen, begonnen de bendeleden u te intimideren. Ze hielden zich vaker in de buurt van uw zaak op, verkochten drugs voor uw deur en kwamen uw zaak regelmatig binnen om een maaltijd te vragen. Na verloop van tijd bleven uw klanten weg en daalden uw inkomsten. U bleef 50 dollar renta per week betalen, maar raakte na verloop van tijd steeds moeilijker uit de kosten. Toen bendeleden op 20 mei 2016 in uw zaak kwamen om de renta te innen, zei u dat de zaken niet goed gingen en u hen op het einde van de maand zou betalen. Omdat u altijd correct had betaald en hen eten had gegeven, kon u hen afwimpelen met het excuus dat u hen eind mei 2016 zou betalen. Na dit incident sloot u direct uw zaak en vertrok u naar uw moeder in Quazeltepeque. Tijdens uw verblijf bij uw moeder verkocht u eten op informele wijze. Omdat u weinig verdiende besloot u om als kokkin in restaurants aan de slag te gaan. Van maart 2017 tot mei 2017 werkte u in een restaurant van een sportcomplex in Santa Tecla. In mei 2017 ging u aan de slag als kokkin in het restaurant El Tipico Margot in Santa Tecla, waar u tot aan uw vertrek op 26/06/2019 in dienst was. Om dichterbij uw werk te zijn, verhuisde u in 2018 naar kolonie Al Paradaiso (Santa Tecla), waar u bij een nicht van uw ex-man en haar echtgenoot introk. In oktober 2018 werd u 's avonds in de buurt van uw woning in Al Paradaiso plots vastgegrepen door twee onbekende bendeleden van de MS. Uw belagers bedreigden u met een pistool en vroegen hoe het met het geld zat en eisten dat u- ook al had u geen zaak meer- hen nog zou betalen. De mannen spraken dreigende taal. U vroeg hen wat tijd en beloofde al het mogelijke te doen om hen uit te betalen, waarna ze u lieten gaan. Na deze gebeurtenis bleef u werken maar voor het overige bleef u zoveel mogelijk binnenshuis.

In november 2018 stonden plots twee plaatselijke bendeleden van de MS in uw kamer in uw woning in Al Paradaiso. Zij waren op de vlucht voor de politie en waren uw huis binnengedrongen om er zich schuil te houden. Toen u hen vroeg wat er gaande was zeiden ze dat u moest zwijgen, waarop ze vertrokken.

Rond 20 mei 2019 werd u 's avonds in de buurt van uw woning opnieuw door twee bendeleden van de MS benaderd. Uw belagers duwden u tegen de muur, vroegen naar het achterstallige geld en zeiden u dat u al genoeg tijd had genomen. Zij spraken dreigende taal en lieten u uiteindelijk gaan met de boodschap dat u nog één week tijd had om het geld te verzamelen. Na dit voorval sprak u met uw familie en uw bazin op het werk en besloot u het land te verlaten.

U verliet de woning in Al Paradaiso en trok afwisselend in bij familie en vrienden. U keerde enkel naar Al Paradaiso terug om er spullen op te halen. Uit voorzorg plaatste uw bazin u over naar een afgelegen vestiging van het restaurant in La Cima (San Salvador). Op 26/06/2019 vertrok u uiteindelijk vanuit de woonplaats van uw bazin en ging u naar de luchthaven in San Salvador, waar u het vliegtuig naar België nam. Op 28/06/2019 kwam u in België aan. Op 04/07/2019 diende u in België een verzoek om internationale bescherming in. Uw ex-man en uw kinderen hebben thans geen problemen in El Salvador.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u uw paspoort, uw identiteitskaart en drie kopieën met betrekking tot uw zaak 'El Nino Jesus' (inschrijvingsattest) neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, dient vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw

hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, **en** wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Uit uw verklaringen blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u El Salvador diende te verlaten en/of er niet naar terug zou kunnen keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of dat u er een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. U verklaart in El Salvador het slachtoffer te zijn geworden van afpersingen door bendeleden van de MS (Mara Salvatrusha). Zo zou u tussen september 2014 en mei 2016 wekelijks aan bendeleden renta hebben moeten betalen. Na de sluiting van uw zaak zouden bendeleden u hebben opgespoord en problemen voor u hebben veroorzaakt omdat u hen nog achterstallige renta moest betalen.

Echter, bevatten uw verklaringen verschillende elementen die de geloofwaardigheid van uw problemen met bendeleden ernstig in het gedrang brengen.

Ten eerste dient te worden opgemerkt dat u zich doorheen uw asielprocedure meermaals tegenspreekt over het moment waarop bendeleden u renta beginnen vragen zijn. Bij het invullen van uw vragenlijst op DVZ zei u dat u een eetstandje had in 2014 en u in 2015 bezoek kreeg van bendeleden van MS die u renta vroegen (Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), CGVS vragenlijst, 22/11/2019, vraag 5). Tijdens uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) verklaarde u de ene keer dat bendeleden in september 2014-twee maanden na de opening van uw zaak- voor het eerst langskwamen met de vraag renta te betalen (CGVS, p.10). Een andere keer beweerde u voor het CGVS dat bendeleden u pas in september 2015 een eerste keer renta vroegen. Hierop doorgevraagd ontkende u tussen juni 2014 en september 2015 renta te hebben betaald en zei u in deze periode enkel de huur van het pand te hebben betaald (CGVS, p.14). Geconfronteerd door het CGVS met deze discrepanties, herhaalde u wat u eerder had gezegd en zei u dat het in 2014 moet zijn geweest, enkele maanden na de opening van uw zaak (CGVS, p.14).

De geloofwaardigheid van uw verklaringen wordt verder ondermijnd door het gegeven dat u bij het invullen van de CGVS vragenlijst op DVZ met geen woord repte over het feit dat u reeds in oktober 2018 problemen kreeg met bendeleden die u onder druk zetten om achterstallige renta te betalen (DVZ, CGVS vragenlijst, 22/11/2019, vraag 5 en 7). U maakte slechts melding van 1 probleem na het sluiten van uw zaak, namelijk het incident in mei 2019 waarbij u één week de tijd kreeg om het geld te

verzamelen. Dat u op de DVZ geen melding maakte van de gebeurtenissen in oktober 2018, is uitermate merkwaardig. Temeer daar uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt dat deze gebeurtenis een niet geringe impact had op uw leven. U beweerde tijdens dit incident met een pistool te zijn bedreigd, kreeg doodsbedreigingen en bleef sindsdien meestal binnen (CGVS, p.12-13 en p.16).

Geconfronteerd door het CGVS met deze vaststelling, zegt u dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud op de DVZ werd gevraagd om beknopt te zijn en op DVZ de nadruk lag op uw verschillende woonplaatsen (CGVS, p.13). U voegde eraan toe dat het incident in mei 2019 u uiteindelijk deed beslissen uw land te verlaten (CGVS, p.13). Dat u enkel een samenvatting van uw problemen diende te geven op de DVZ, vergoelijkt niet dat u een dergelijk essentieel element in uw asielmotieven hebt verzwegen en maakt dat de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder op de helling komt te staan.

Voorts dient in dit verband te worden opgemerkt dat u weinig informatie kon verschaffen over de benedeleden waarmee u in de periode dat u eigen zaak had (juni 2014-juni 2016) problemen heeft gekend. Zo moest u het antwoord schuldig blijven toen u werd gevraagd naar de identiteit van de leiders van de bende in de buurt van uw zaak (CGVS, p.17). U geeft toe niets te weten over de benedeleden die u benaderden en bedreigden. Over de personen die geld kwamen innen zei u dat de bende altijd verschillende personen stuurde en voor het innen van renta kinderen en jongeren worden gebruikt (CGVS, p.16-18). Het is weinig waarschijnlijk dat iemand als u die verklaart wekelijks gedurende twee jaar benedeleden over de vloer te hebben gekregen die renta kwamen innen en tijdens deze periode regelmatig benedeleden in haar zaak een maaltijd zou hebben aangeboden geen verdere informatie over desbetreffende personen zou kunnen verschaffen (CGVS, p.10 en p.15-16).

Voor wat betreft uw vrees ten aanzien van benedeleden, dient te worden opgemerkt dat het uitermate merkwaardig is dat u op geen enkel moment geprobeerd heeft om te weten te komen of benedeleden na 20 mei 2019 bij de nicht van uw ex-man langskwamen om het geld op te eisen (CGVS, p.13). Uw verklaring als zou u zich niet geïnformeerd hebben omdat u zich focuste op uw werk en de plaats probeerde te vermijden is uitermate vreemd en zet de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vrees verder op de helling.

U verklaarde in dit verband bovendien zelf dat u familieleden in El Salvador nog steeds in Santa Tecla verblijven en sinds uw vertrek geen enkel probleem met benedeleden hebben gekend (CGVS, p.5). Bovenstaande wijst er niet op dat benedeleden effectief naar u op zoek zijn omdat u hen nog geld verschuldigd zou zijn.

Uit bovenstaande kan geconcludeerd worden dat u er niet in geslaagd bent een reëel risico op ernstige schade in de zin van in de zin van art. 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

Voor wat betreft het overige door u aangehaalde probleem, namelijk het feit dat benedeleden in november 2018 uw woning gebruikten als schuilplaats tijdens hun vlucht voor een politiecontrole en het door u aangehaalde probleem voor uw ex-man in 2014 die door benedeleden ondervraagd en geslagen werd over zijn verblijfplaats en 1 dag werd vastgehouden, dient te worden opgemerkt dat deze problemen geen onmiddellijke link hebben met uw concrete vluchtaanleiding in juni 2019 en hieruit evenmin een vrees voor vervolging in uw hoofde of een reëel risico op ernstige schade kan worden afgeleid (CGVS, p.6 en p.10-12).

Daarnaast dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u

zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 9 januari 2020 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus kan toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïmpliceerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm

waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïdентificeerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De door u neergelegde documenten tenslotte zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie kunnen wijzigen. Uw paspoort, uw identiteitskaart en drie kopieën aangaande uw zaak, tonen enkel uw identiteit, nationaliteit en het gegeven dat u in El Salvador een zaak had aan, elementen die hier niet in twijfel worden getrokken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 17 en 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het CGVS, en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

In eerste orde betoogt verzoekster dat haar vrees, op basis van de vervolgingsgrond ‘politieke overtuiging’ valt binnen het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag.

Vervolgens gaat zij in op de geloofwaardigheid van het relaas en tracht zij de weigeringsmotieven uit de bestreden beslissing te weerleggen. Zij is de mening toegedaan dat artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet moet worden toegepast.

Verder argumenteert zij dat de Salvadoraanse autoriteiten niet in staat zijn om bescherming te bieden tegen het bendegeweld in het land. Een hervestiging op een andere locatie in El Salvador biedt volgens haar evenmin enige veiligheid.

Zij verwijst nog naar de veiligheidssituatie van zogenaamde ‘returnees’ en betoogt dat Salvadoranen die in het buitenland hebben verbleven worden geacht te beschikken over financiële middelen en hierdoor een risico lopen om te worden vervolgd. Zij haalt in dit verband tevens aan dat zij reeds eerder werd benaderd door bendeleden.

Wat betreft de veiligheidssituatie in El Salvador werpt verzoekster op dat het daar aanwezige geweld wel degelijk kadert binnen een binnenlands gewapend conflict en willekeurig is. Verzoekster verwijst citeert hierbij omstandig uit landeninformatie.

2.2. Ter ondersteuning van het verzoekschrift voegt verzoekster verschillende rapporten betreffende de algemene (veiligheids)situatie in El Salvador, met name:

- Human Rights Watch, *Deported to Danger, United States Deportation Policies Expose Salvadorans to Death and Abuse*;
- International Crisis Group, *Life under Gang Rule in El Salvador*, 26 december 2018;
- International Crisis Group, *El Salvador’s Politics of Perpetual Violence*, 19 december 2017;
- Human Rights Watch, *El Salvador –Events of 2018*;

- Overseas Security Advisory Council (OSAC), *El Salvador – 2019 Crime and Safety Report*.

3. Aanvullende nota

De verwerende partij maakt op 23 maart 2021 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over, waarin een evaluatie van de actuele situatie in El Salvador wordt gemaakt. Zij verwijst hierbij naar:

- COI Focus *“El Salvador: Retour au pays des ressortissants”* van 17 december 2020;
- COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”* van 12 oktober 2020;
- UNHCR *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador”* van maart 2016.

4. Voorafgaand

4.1. De Raad dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze is gemotiveerd en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert an sich niet dat de bestreden beslissing is behept met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

4.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurs-handelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet

5.1. Verzoekster verklaart dat zij in El Salvador het slachtoffer is geworden van afpersingen door bendeleden van Mara Salvatrucha (hierna: MS-13). Zij zou tussen september 2014 en mei 2016 wekelijks renta hebben moeten betalen aan bendeleden. Na de sluiting van haar zaak zouden bendeleden haar hebben opgespoord en problemen voor haar hebben veroorzaakt omdat zij hen nog achterstallige renta moest betalen.

5.2. Uit de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, blijkt dat er in El Salvador verschillende bendes actief zijn die een grote invloed uitoefenen op het dagelijkse leven in de wijken waar ze territoriale controle hebben. De bendes zijn goed georganiseerd, kennen een hiërarchische structuur en hun criminele activiteiten zijn divers. Zo is afpersing een veelvoorkomende praktijk en maken zij zich verder schuldig aan bedreigingen, moordaanslagen, diverse (seksuele) geweldplegingen en gedwongen rekrutering. Uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is waardoor het land momenteel wordt beschouwd als één van de gevaarlijkste ter wereld (COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”* van 12 oktober 2020; UNHCR guidelines).

Het aanwezige geweld komt voornamelijk voort uit interne afrekeningen tussen rivaliserende bendes en uit confrontaties tussen de bendes en de Salvadoraanse veiligheidsdiensten en politie. De bendes viseren andere bendes, terwijl de overheid tracht op te treden tegen de criminele groeperingen, met wisselend succes (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14).

De bendes viseren ook burgers met een welbepaald profiel. Uit de landeninformatie blijken een aantal potentiële risicoprofielen die slachtoffer kunnen worden van geweld zoals: personen die zich verzetten tegen het gezag van de bendes of de benderegels overtreden (bv. verzet tegen rekrutering of het niet-betalen van ‘renta’), personen van wie wordt vermeend dat zij een bendelid zijn, LGBT-personen, inheemse volkeren, personen die slachtoffer kunnen worden van afpersing (bv. bepaalde beroepsgroepen), informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes en bepaalde beroepen zoals journalisten, mensenrechtenverdedigers, gemeenschapsleiders, onderwijzers, (ex-)politie-mensen en (ex-)militairen, rechters, officieren van justitie en advocaten, familieleden van de voorgaande risicoprofielen (COI Focus 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.). Verzoeken om internationale bescherming van jonge vrouwen, minderjarigen, jongeren en kwetsbare personen moeten met verhoogde aandacht worden onderzocht.

De Raad herinnert er evenwel aan dat het loutere gegeven dat een verzoeker valt onder een bepaald profiel, niet volstaat om een nood aan internationale bescherming vast te stellen maar dat dit afhankelijk is van de individuele omstandigheden van de zaak, zoals in de richtlijnen van UNHCR zelf wordt onderkend (*“may be in need of (...) protection (...) depending on the circumstances of the individual case”*). Het is aan de verzoeker om op individuele en concrete wijze aannemelijk te maken dat hij omwille van een bepaald profiel dreigt te worden vervolgd bij een terugkeer naar El Salvador. Bij de beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat de verzoeker zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade bij terugkeer naar zijn land van herkomst, moeten deze individuele en concrete omstandigheden worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador.

Zoals hierna zal blijken, blijft verzoekster evenwel in gebreke om ten gevolge hiervan een actueel, individueel en persoonlijk risico aannemelijk te maken.

5.3. Wat betreft de verschillende documenten die verzoekster in het kader van haar beschermingsverzoek voorlegt (AD CGVS, map met documenten), stelt de commissaris-generaal terecht vast: *“Uw paspoort, uw identiteitskaart en drie kopieën aangaande uw zaak, tonen enkel uw identiteit, nationaliteit en het gegeven dat u in El Salvador een zaak had aan, elementen die hier niet in twijfel worden getrokken.”*

Er kan uit deze documenten evenwel geen enkele informatie worden afgeleid met betrekking tot verzoeksters persoonlijke problemen.

Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van verzoekster voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van haar vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met haar land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

5.4. De commissaris-generaal besluit op basis van verzoeksters verklaringen dat er geen geloof kan worden gehecht aan de vermeende gebeurtenissen die voor haar de aanleiding vormden om El Salvador te verlaten. Hij stelt onder meer vast dat (i) verzoekster zich meermaals tegenspreekt over het moment waarop bendeleden haar renta beginnen vragen zijn, (ii) zij bij het invullen van de CGVS-vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) niet vermeldde dat zij reeds in oktober 2018 problemen kreeg met bendeleden die haar onder druk zouden hebben gezet om achterstallige renta te betalen, (iii) verzoekster slechts weinig informatie kon verschaffen over de bendeleden met wie zij, in de periode dat zij haar eigen zaak had, problemen heeft gekend, (iv) zij niet heeft geïnformeerd of bendeleden na 20 mei 2019 nog bij de nicht van haar ex-man zijn langsgekomen, en (v) haar familieleden in El Salvador nog steeds in Santa Tecla verblijven en sinds haar vertrek geen enkel probleem met bendeleden hebben gekend. Daarnaast stelt de commissaris-generaal vast dat de overige door verzoekster aangevoerde elementen geen onmiddellijke link hebben met haar concrete vluchtaanleiding in juni 2019 en hieruit evenmin een nood aan internationale bescherming kan worden afgeleid.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van haar vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. De Raad acht deze bevindingen voldoende determinerend om op grond daarvan tot de ongelooftwaardigheid van het vluchtrelaas te besluiten.

5.5. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft. De Raad stelt vast dat verzoekster er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven te verklaren of te weerleggen.

Verzoekster bevestigt in voorliggend verzoekschrift dat zij reeds enkele maanden na de opening van haar zaak renta moest betalen. Het zich louter scharen achter één van de tegenstrijdige verklaringen, zonder overtuigende elementen aan te voeren waarom die verklaringen de juiste zouden zijn, volstaat evenwel niet om de vastgestelde tegenstrijdigheid op te heffen. Verzoekster wijt haar vergissing aan stress, doch elk gehoorgesprek brengt stress met zich mee en dit doet geen afbreuk aan de plicht om het vluchtrelaas zo correct, coherent en volledig mogelijk te vertellen, noch aan de redelijke verwachting dat een verzoeker, ondanks de stress, in staat is om coherente verklaringen af te leggen. Ook het feit dat het gaat over gebeurtenissen van vijf jaar geleden, vermag dit niet te doen. De vastgestelde tegenstrijdigheid heeft betrekking op elementen die behoren tot de kern van verzoeksters vluchtrelaas, namelijk het moment waarop de bendeleden haar renta zijn beginnen vragen. Dit element betreft een bepalende ervaring in verzoeksters leven waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij, ook na verloop van de tijd, in staat is hierover coherente en eenduidige verklaringen af te leggen.

Verzoeksters verklaringen ter zake waren duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar. Bij de DVZ verklaarde verzoekster duidelijk: *"In 2014 ik een eetstandje in Santa Tecla. In Het jaar 2015 kreeg ik bezoek van leden van de Bende MS."* (CGVS vragenlijst, vraag 5). Voor het CGVS stelde zij aanvankelijk in 2015 problemen te hebben gekend met de maras, om dan later te stellen dat de maras twee maanden nadat zij de zaak in 2014 had opgericht, renta kwamen eisen:

"Wanneer voor het eerst problemen gekend met maras? in 2015.

lets concretere datum? In september ergens.

Wanneer je een zaakje opricht dan komen de maras naar je toe om je af te persen en dan leggen ze een bepaald bedrag vast, een renta en na verloop van tijd hebben ze dat bedrag verhoogd tot ik 50 dollar per week moest betalen en ik had niet voldoende inkomsten om dat te betalen en toen ik hen zei dat dit niet ging lukken begonnen ze me te intimideren.

Waar had u toen dat zaakje opgericht in september 2015?

De zaak was in Santa Tecla, maar in juni opgericht, in september hadden ze toen een bedrag gezegd dat ik niet kon betalen.

Kan u even in detail toelichten op een chronologische manier toelichten wat u heeft meegemaakt in ES, van het begin tot vertrek, ik ga proberen u niet te onderbreken en indien nodig zal ik u vragen stellen, vertel zoveel mogelijk details aub, dt, plaatsen, namen, enz.?

Dus ik ben naar hier gekomen omwille van bedreigen aan adres die te maken hebben met zaak, ik heb zaak in 2014 opgericht en ongeveer twee maanden later kwamen maras renta van me eisen (...)" (notities persoonlijk onderhoud, p. 10).

Nog later verklaarde verzoekster opnieuw dat bendeleden pas in september 2015 een eerste keer renta vroegen: *"Juni 2014 ging zaak open, wanneer was eerste keer dat maras naar uw zaak kwamen om renta te betalen? in september 2015. Dus tussen juni 2014 en september 2015 heeft u dus geen*

problemen gehad met maras die renta vroegen? Neen toen betaalde ik alleen de huur van het pand." (notities persoonlijk onderhoud, p. 14).

De vaststelling dat verzoekster telkens wisselende verklaringen aflegt over een dermate essentieel element in haar relaas, maakt dat hier niet het minste geloof aan kan worden gehecht.

Waar verzoekster opwerpt dat haar bij de DVZ werd benadrukt dat zij een kleine samenvatting moest geven van haar problemen en haar meerdere keren werd gevraagd over te gaan naar de essentiële elementen, waardoor zij een belangrijk deel van haar relaas is vergeten te vermelden en zij zich enkel heeft geconcentreerd op de laatste gebeurtenis die aan de basis van haar vlucht ligt, overtuigt zij niet.

Van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk kan aanbrengen, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Afgezien van het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon evenwel redelijkerwijze van verzoekster worden verwacht dat zij de gebeurtenissen in oktober 2018, waarbij zij voor de eerste keer nadat zij haar eetzaak in Santa Tecla had gesloten door de bendeleden onder druk werd gezet om de achterstallige renta te betalen, in het vervolgingsrelaas zou vermelden, te meer daar uit haar verklaringen voor het CGVS blijkt dat deze gebeurtenis een niet geringe impact had op haar leven. Verzoekster beweerde tijdens dit incident met een pistool te zijn bedreigd, kreeg doodsb bedreigingen en bleef sindsdien meestal binnen (notities persoonlijk onderhoud, p. 12-13, 16).

Verzoekster slaagt er evenmin in aan te tonen dat de commissaris-generaal ten onrechte verwachtte dat zij meer informatie kon verschaffen over de bendeleden met wie zij, in de periode dat zij haar eigen zaak had, problemen heeft gekend. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat zij het antwoord moest schuldig blijven toen haar werd gevraagd naar de identiteit van de leiders van de bende in de buurt van haar eetzaak in Santa Tecla (notities persoonlijk onderhoud, p.17). Ook nadat meermaals werd doorgevraagd over die maras die haar afpersten gedurende die twee jaar, gaf zij slechts toe niets te weten over de bendeleden die haar benaderden en bedreigden. Over de personen die geld kwamen innen zei verzoekster dat de bende altijd verschillende personen stuurde en voor het innen van renta kinderen en jongeren worden gebruikt (notities persoonlijk onderhoud, p. 17). Zoals de commissaris-generaal terecht aangeeft, is het echter niet aannemelijk dat iemand als verzoekster, die verklaart wekelijks gedurende twee jaar bendeleden over de vloer te hebben gekregen die renta kwamen innen en tijdens deze periode regelmatig bendeleden in haar zaak een maaltijd zou hebben aangeboden (notities persoonlijk onderhoud, p. 10, 15-16), geen verdere informatie over desbetreffende personen zou kunnen verschaffen. De bewering dat zij geen vraag durfde te stellen daar het zich informeren over individuen slechts kan leiden tot verdere problemen, overtuigt niet.

Zoals blijkt uit de beschikbare informatie, hebben bendes in El Salvador een aanzienlijke aanhang en impact omwille van hun greep op het dagelijkse leven in de wijken waar ze territoriale controle uitoefenen en oefenen ze daar een doorgedreven sociale controle uit (UNHCR "*Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from El Salvador*" van 15 maart 2016, p. 10-13; COI Focus "*Situation Sécuritaire*" van 12 oktober 2020, p. 11, 27-28; COI Focus "*Situation Sécuritaire*" van 15 juli 2019, p. 12, 21-22). In dit opzicht mag wel degelijk van verzoekster worden verwacht dat zij meer kan vertellen over de bende die haar twee jaar lang afperste, te meer zij in voorliggend verzoekschrift nog aangeeft dat zij soms wel namen of roepnamen heeft gehoord. Dat zij zich dit niet kan herinneren, gelet op het tijdsverloop en gezien het ook vaak verschillende mensen waren, overtuigt niet. Mochten de feiten zich daadwerkelijk hebben voorgedaan zoals verzoekster beweert, mag van haar redelijkerwijs worden verwacht dat zij, gelet op de ernst van de beweerde feiten, de namen die zij toen heeft opgevangen ook na verloop van de tijd zou kunnen opgeven.

Ondanks het gegeven dat de protection officer haar meermaals de kans bood om meer te vertellen rond de leden van de MS-13, bleef verzoekster vervallen in zeer summiere antwoorden. De Raad benadrukt dat het aan verzoekster zelf is om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat het CGVS kan beslissen over haar verzoek om internationale bescherming. Er mag van verzoekster worden verwacht dat zij de kansen die zij krijgt om haar nood aan bescherming toe te lichten aangrijpt. Hierbij dient erop gewezen dat het niet aan de protection officer is om het gehoor te 'sturen' noch om aan te geven welke informatie hij van verzoekster verwachtte te horen, zoals wordt gesuggereerd in het verzoekschrift. De Raad stelt overigens vast dat verzoekster in haar verzoekschrift eveneens nalaat om

te verduidelijken welke concrete, belangwekkende elementen zij niet heeft kunnen aanreiken en op welke wijze deze elementen een ander licht zouden werpen op de bestreden beslissing.

In zoverre verzoekster laat gelden dat zij tijdens het gehoor op het CGVS niet werd geconfronteerd met deze opmerkelijke vaststelling, wijst de Raad erop dat geen enkele wettelijke bepaling de commissaris-generaal (ertoe) verplicht de kandidaat-vluchteling attent te maken op of te confronteren met de voor hem nadelige elementen of informatie op grond waarvan hij zijn beslissing neemt, behalve wat betreft het vaststellen van tegenstrijdigheden. Voorgaande bevinding betreft geen tegenstrijdigheid. En zelfs dan nog, kan worden verwezen naar de toelichting bij het koninklijk besluit van 18 augustus 2010 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen die het volgende stelt: *“Het feit de asielzoeker te moeten confronteren met bepaalde tegenstrijdigheden betekent niet dat deze laatste opnieuw moet worden opgeroepen voor een nieuw gehoor. Dit artikel belet de commissaris-generaal overigens niet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid waarmee de asielzoeker niet geconfronteerd werd.”* (Verslag aan de Koning, BS 3 september 2010, p. 56347). De Raad wijst erop dat het koninklijk besluit van 11 juli 2003 geen sanctie voorziet in geval werd nagelaten de asielzoeker te confronteren met tegenstrijdige verklaringen die hij heeft afgelegd. Los daarvan wijst de Raad erop dat verzoekster de gelegenheid heeft om bij de Raad de nodige toelichting te verstrekken met betrekking tot voormelde bevinding, maar in casu niet overtuigt.

Verzoekster volhardt verder in haar verklaringen dat ze zich op haar werk focuste en daarom niet heeft geïnformeerd bij haar nicht en haar man of de bendeleden nog zijn langsgekomen om het geld op te eisen. In voorliggend verzoekschrift voegt zij eraan toe dat zij dacht dat haar nicht spontaan dergelijk onderwerp naar voren zou brengen als er iets gebeurde. Verzoekster kan hier echter niet worden gevolgd. De Raad meent dat van iemand die zijn land van herkomst is ontvlucht omwille van bepaalde problemen enige interesse en belangstelling mag worden verwacht in de evolutie van deze problemen. De vaststelling dat verzoekster nooit zelf heeft geïnformeerd en een dermate passieve houding aanneemt door ervan uit te gaan dat zij wel zou worden gecontacteerd, mocht er iets zijn, wijst op een desinteresse die niet te rijmen valt met het voorhanden zijn van de door haar beweerde vrees voor vervolging. De vaststelling dat zij geen enkele informatie heeft over de situatie van haar nicht en haar man, bij wie zij sinds 2018 was ingetrokken, ondervindt dan ook verder de geloofwaardigheid van haar vluchtrelaas. Uit de objectieve landeninformatie blijkt bovendien dat de bendes in El Salvador ook familieleden viseren om te verkrijgen wat ze willen van hun slachtoffers (COI Focus, *“El Salvador: situation sécuritaire”*, 12 oktober 2020, p. 16). Hoewel wordt aangenomen dat familieleden niet altijd en automatisch problemen kennen, kan niet worden voorbijgegaan aan het risico dat zij tevens lopen. Er kan dan ook worden verwacht dat verzoekster iets over de situatie sinds haar vlucht uit de wijk zou weten te vertellen.

Voor het overige blijft verzoekster in wezen slechts steken in het louter volharden in haar ongeloofwaardig bevonden asielmotieven en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en niet in staat de pertinente motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

Verder uit verzoekster kritiek op het motief dat betrekking heeft op de afwezigheid van problemen in hoofde van haar familieleden in El Salvador. Dit betreft evenwel een overtollig motief dat door de Raad niet wordt weerhouden als een pertinente vaststelling. Verzoeksters kritiek behoeft dan ook geen verdere bespreking.

Het geheel aan documenten en verzoeksters verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in zijn beoordeling dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters vluchtrelaas inzake bedreigingen en afpersing door MS-13 en haar vrees voor vervolging. Verzoekster slaagt er niet in de concrete problemen die zij zou hebben gehad, aannemelijk te maken. Bijgevolg maakt zij evenmin aannemelijk dat zij valt onder het risicoprofiel van iemand die zich heeft verzet tegen de autoriteit en de regels van een criminele bende.

5.6. Verzoekster betoogt nog dat zij bij terugkeer naar El Salvador een verhoogd risico loopt om door bendes te worden geviseerd.

Op basis van de voorliggende landeninformatie, in het bijzonder de COI Focus *“El Salvador: Retour au pays des ressortissants”* van 9 januari en 17 december 2020, kan niet worden aangenomen dat iedere terugkerende Salvadoraan enkel en alleen door deze terugkeer een risico op vervolging loopt dan wel

een reëel risico om ernstige schade te ondergaan in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed, waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij heeft verbleven. Uit de landeninformatie blijkt duidelijk dat er een onderscheid moet worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk zijn bij het beoordelen van de terugkeer. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk. De richtlijnen van UNHCR laten niet toe anders te oordelen waar UNHCR zelf bemerkt dat enkel “*certain returnees from abroad*” problemen kunnen ondervinden bij terugkeer en dan nog enkel “*depending on the particular circumstances of their case*”.

Het volstaat bijgevolg niet om te verwijzen naar een kwetsbaar profiel en algemene landeninformatie om een vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade als ‘returnee’/terugkeerder aannemelijk te maken. Dit moet in concreto worden aangetoond. Verzoekster slaagt hier niet in.

Zoals reeds gesteld, zijn de aangehaalde bedreigingen en afpersing door bendeleden van MS-13 niet geloofwaardig. Het blijkt dan ook niet dat verzoekster voor haar komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van bendeleden stond. Evenmin zijn daartoe andere concrete indicaties. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster bij terugkeer naar El Salvador enig verhoogd risico loopt om te worden geïdoleerd door bendeleden.

Het feit dat zij een periode in België heeft verbleven, is evenmin voldoende om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aan te tonen.

De Raad betwist niet dat verzoekster bij terugkeer te maken kan krijgen met afpersing. Afpersing blijkt evenwel een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Het risico op afpersing verschilt in wezen niet van het algemeen risico waaraan ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, worden blootgesteld.

In de mate dat uit de landeninformatie blijkt dat sommige Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland kunnen worden gezien als welvarend en bijgevolg een verhoogd risico op afpersing *kunnen* lopen, wijst de Raad erop dat verzoeksters verblijf in België voor de duur van de asielprocedure als dusdanig niet resulteert in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zou zijn als een persoon die in het buitenland heeft verbleven.

Evenzo, de loutere mogelijkheid om in aanraking te komen met afpersing bij terugkeer omdat zij na een verblijf in het buitenland als welvarend zou kunnen worden beschouwd, volstaat op zich niet om een persoonlijke vrees voor vervolging of een persoonlijk en reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Tevens bereikt afpersing in beginsel als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Het geheel van haar individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat verzoekster nalaat concreet aannemelijk te maken dat zij ernstige problemen riskeert bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat zij in het buitenland heeft verbleven en moet terugkeren naar haar land van herkomst.

5.7. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit relaas te toetsen aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Verzoeksters betoog dat haar vrees, op basis van de vervolgingsgrond ‘politieke overtuiging’ valt binnen het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag is dan ook niet dienstig. Hetzelfde geldt voor de argumentatie dat zij in El Salvador geen bescherming kan krijgen en voor haar geen intern vestigingsalternatief mogelijk is.

De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoekster bij terugkeer naar El Salvador zou worden vervolgd of geïmigreerd.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bendegerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een intern gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

Dat de situatie in El Salvador zo is dat iedereen het risico loopt om aan geweld te worden blootgesteld, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Salvadoraanse samenleving, daarom willekeurig is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* en *“In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.”* (UNHCR guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de Universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt, waarnaar wordt verwezen in de COI Focus van 12 oktober 2020. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (zie COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”* van 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtigde executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14;) COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”*, 15 juli 2019, p. 10).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geïmigreerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet waarbij het aan verzoekster is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat in casu geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Verzoekster brengt geen afdoende concrete, objectieve informatie bij die voorgaande appreciatie kan ombuigen. De informatie die zij aanhaalt in haar verzoekschrift is immers verouderd of ligt in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in El Salvador is gesteund.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

7. Artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet stelt dat indien een verzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, dit een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegronnd is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. Het vluchtrelaas werd niet geloofwaardig bevonden en er zijn voorts geen concrete individuele aanwijzingen dat verzoekster heden dreigt te worden vervolgd of geïsoleerd in El Salvador. Bijgevolg is verzoeksters verwijzing naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet dienstig.

8. In de mate dat verzoekster aanvoert dat artikel 27 van het KB van 11 juli 2003 wordt geschonden, wijst de Raad erop dat dit artikel is opgegeven zodat de aangevoerde schending niet dienstig is.

9. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster werd gehoord op het CGVS. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van verzoekster op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

10. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

11. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig april tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES